

Ltk Beets A.

Clercq, Willem de

2 (u843)

Deet 4 bijlagen

L.

Gelykest 16 July 1843

Vadelyk geliefde Vriend en
over Heer Jeroen Schuur

Zoo als de tedersheid en Vriendenschap doe ik voor
u gevoel, kan die tienemen, zoo zoudt het de
gebeurtenis van deze dag zyn = Veldenk my niet
van moedloosheid en een getuigenis des sints
de tyd der stemme op ny denkt, en dat nu 7
een vrywillig dat ik het zu geluk verifweeschte
opgekomen is = De eerste aanbidding was de
vrouwe aan uw heere en de vraag van die man
heeren het terrain waerop zulke en bragt - Ik heb er
veel over gelees, en lyde neg. vield om dat ik
u die en zoo gaave al het goed zoudt doen
dat ik kan smait aandie = Waarlyk het is een
stryd tegen vleesch e bloed geweest - ik ken niet, het
ware my zonde geweest - Vriend bidden - God heeft
zynen heiligen Geest beloofd, die kan niet tegen
zich zelve getuigen, en vry of laat zal het
eiken worden. of het werken was of niet. Maar
kanne positief van die aard zyn en in de Scheeff
die niet begrepen worden, en meer en is. Wat uit
God is blyft zich erkennen, niet nevels of stemme
er en zyn megen. Naar het uitvalke. vielden ny veel
diek enkelik kan on zed de steen alle doen medewerke
Geliefde en de innige beidelyk. liefde van uwe
W. de Leeuw

De Welte Hon D N Beets

dere

2.

Amst 17 sept 1843

Harelyk geliefde Vrees
& Bieder

Gy zult leyt begrypen dat sente en verbeek van
de Gelyc in beeld my neg meermalen een eigen
gustaa heeft, en my ins at het gezellige van
en omgang en die eenen hem vrees selken
vul herinneringen heeft opgevoerd. Lees
hellen my gedeeld en in beide ingeschiedheid, die
opfecken dat spiedig geweken en eers en
vielede mye pgeyk met gencest zyn. Gaarne
heerde my van Margety, dat alle
nu gaeul dat het ofnemen niet, en my waver
en acc de goed benelste der vrende
de Coste & Bieren anert een vrees spiedig
geinstwilde gencest.

En nu zal het u niet verwandere dat nu
de my inguestige Loma door de heelyke
herpslaegen en egevolgd geworden, Gelylast
neg niet nede lincend en gencest. Vele
vredere ware daanen, homel het my ernig
leed doet. Ik bee hen medde en de zaken
Septente en ure duert meant. De zaken
gure than vul inspanning, vul zorgen, en
byne geen vurede uetkonst. Lees in

dat zoq zijnde, is het maar best
er in te blijven, en niet weder
af te wijken u de genoege van het busakkers
eik alle vermeendings van niet geheel
nedege uitgaau en gewislyk in dese tyd
naam de fenakkele wereld onder onze
veeten schyns weg te denken.

Zal ik nu geheel opraep de, dat is
er neq iets. Gy mist het nu liepelyk my
ten verkenning niet. Gy herinnert u den
indruk op deer dag van het avondmaal,
terus, hier ik die nederhand recht terug
te dringen, en teed dat getuigen is
later nede opgekomen, geen getuigenis tegen
u, maar getuigenis tegen de kerk, als niet
tege staande voor God, als die wil de
hoogste draling als de 'waarde' in teed
opnemen, een gelyk stillein, en die de
gewoedem de mensche veranende. God wil
waarde in te brengen, en des en noch
niet nankleide zy, maar op den zetssteen sta
das halve is overal te geen hy afkeert
en verordeelt. — Gy hebt my toen gezegd
Laet de kerk staan, God laet haar ook staan
Ik daecht achlyk hierover na. Ik laet

haar staan, maar haar als een
maats met God te erkennen, teingt zy
als Corps. en tegu staat, dat gaunt ik
niet te mogen. Het is geen eigenaardigheid van
het eigeblyk, het is een getuigenis dat
denk jaren, onder allerlei vorma weder
ophent, niet toegestaan ik alle veranderingen
aanwende om die zaak tot Zynge te
brengen.

Gy zeltu hebt licht van God. Leek het ook
heeren by hem. Leek God en geest en naalyk
een in Christus te zyn, hy zal ons ook met
hem alle dingen geven. Geloven ny naalyk
in de krecht des Heiligen Geestes, hy
zal ons ook heeren gere woren laten.

Kwan ik nu busen, dat zoudt het niet te
eene deersheid zyn dat hebt gy naalyk
niet aan my verden. Of ik dat gide
ten geheel aldere twyfelende als een bare
des zee of het naar de mille Gedr was
of ik kwam er niet.

De Zaek blyve maar tuschen ons, maar
myn harte moet vy zyn. Leek ulye dan
of de juersene de sembeekede of hu
gewil van waarde desra onust en onderstusche.

~~Alle~~ de leidingen zyn der Heeren

die hunnen beede de geesth zegeninge

Zends, als ny onse klagten verheffen, du

onse herten het naauwt Har binden

als ny ^{neder neer.} ~~het~~ ~~meent~~ zeyen vandyd to

staan.

Van myne kinderen Har ik u wil gees
mededelde Geest geeft ons wil stuf
van bevreemde, er tot de adon
der Geeste, dat wantyk ekenen van Ged
dat benen vier zyn weerd by en indigt in
zylre eendag. leepde, naar is het weder
geworden, naar heeft Christus weneq gemaekt
haar werks mer niet zelf met de
geestlyke gave tegen de die eervoudige
maar alle onse heegheid, alle onse geleedde
ter neder sleende waarde Ged is de
Jongelingen zyn nye zyn vutandig u kenne
ooger, en hebben geen verzoonde Christus
nedeq die zick set ten dienst krucht vmedeide.

Och dat gy thans de heemken scheurde

Das zick de Heer ontdekt!

En nu kragt vier de aarde. Kragt na den geest.
Zy rykelyk uw deel s nede u begleden deer
hem der zick met verheefdeheid noent

Uw Vriend. D. M. D.

Yefe geest oek van
myne Vrouw aan de uwe.

Willema Jereq

Lth Beets A1

Clercq, Willem de

Bylagen

Bylage (1.) (blauw pm.)

steller: Jeronim. de Vries ?

~~Beek~~ Concept, artikel in Amsted. Courant ?

['In Memoriam W. de Clercq.'] 4 Februari 1844.

(2) laatste versie W. de Clercq: echter niet zijn handschrift

(1)
Het plotseling afsterven van een
onzer kindlijste ingezetenen trof
ons heel moer. De Heer Willem
de Clercy, tielster der orde van de
N. L., lid van het koninklijk Neder-
landsch instituut, Directeur van de
Nederlandsche Handelsmaatschappij,
en enz. ontviel door de dood aan
zine wif, kinderen, bloedverwanten,
vrienden en veelvuldige betrekkingen,
in den ouderdom van 49 jaer.

Hij nam zine betrekking tot de
Handel. Maatschappij waer met oive,
gheestrijd, ijver en nauwkeurigheid
de handel, de Letterkinderen, allen die
hem kenden, en met hem zine zeldzame
gaven van verstand en de zuiverheid van
hart, zine vlijheid, gewaard, vlij-
dom van kennis, dichtscheelike betrouwen,
redes, en om die, dadelike en zonder roo-
beriding, gub, vriendschappelike en tot
beewondering van allen ~~van~~ te toonen, — Zij
freuen om de braver, edelen en oprechten
man, des gemoedelikes en moedigen
Christes, des bezoafdes historie- en letter-
kindjes, die getrouwelike zine burgerlike,
huuslike en maatschappelike pligten
vervulde, die in eenoude en zonder luffteij,

met het oog naar boer en vondsom. Lich
Linde, waarvan hij ruttig kon zijn
voor andere, Lich deloe, voorbereide,
dat dit zalge uit, waarvan wij den
Arriewes dat hij thans is ingesess. —
De soec God steke en troote Linn
dij bedroefde soec en Leve Kinderen".

Amstard. Comant
Jelle Jermans de Vies.

2) Laattvereen van Jullien, of Cleres. Dronk tegen om 17. 0000.

Ter nagedachtenis van
Mevrouw de Weduwe Van Mall, Geb Scheunkhof

⁴⁹
Mevrouw Scholte Geb Brandt,
in Derselver Week overleden.

Los vroeg is ze eenzaam dan, die woning,

Maar in de Medus liggend lag
Ter eer van Jesus hare Koning,

Te het vruug verwachtend zijn dag.

Af kwam, Hij is tot haar genadeerd,

Niet op de wolven, nog voor de Aard,

Maar op dat zij ook werd vergaderd

Tot die Gemeente, Men is waard.

Maar een haar band nog werd verboden,

Had zij een' slag nog door te staan.

Ik een vriendin was t'heil ontboden

Hetgeen voor haar was gesou gaan.

Heil voor de Hemel, smart voor 't leeu;
Het hart des Eelgenoots verscheurd;
Maar hij die nam, hij had gegeven;
Die staat in 't oof die opwaakt bent.

O Lief bij wienst hart vrocht boeten,
Steds dieper zijn ellend aenschouwt,
Maar, allen grond in zich ontuochten,
Alleen op 't woord van Christus bouwt.

Genade die alleen doet leven,
Waar door de ziel in 't slove suicht,
Zal ook de onheilbare wikkert geven
Aan wie voor haer ghebede buigt.

Ja, gaalge hart voor twee vriendinnen,
Twee bloemen, vroeg reeds affgeplukt,
Maar die nu eenig hemt bekwinnen,
Die aan 't verdorphen heeft ontbukt.
Hier wantelt ons glanspoetbouwen,
Als de aegentid haer hote verheft;

En Word van Aandacht,

Aan een paar oude Vrienden, (Peters) die heet,
hun gouden Preulose vree.

Als 't met myn vader des voor twee maal twintig jaer,
Op 't wraeg, van den hooft als helpse voor te stand,
En trocht gy met uw schuit het celste brood bevan,
O Wre God die uw gesin nog steeds aan 't dypet bond.

Ja met uw oud ferdom gelift in leevendige,
Gedaekt by my het zelf in 't ouer der Ceadol,
En als een ^{de fin} dacht myn gein mocht van Gode trouw gewoone,
Zat daar uw dachtte by, edig verstand het vol.

Mijn Oudren, ene too waard, ik zag de vroeg verdagen;
U kroont in yper tyd een gouden hant ghekrone;
Gy moecht met uw yfflaet dien freidag sien verschopen,
Al is 't uw avondren, nog is by voor u sehoen.

Doek uwsig is de vraag, zuichlijge du 't leven:

Die God, die 't gedenkt, gedenkt 'g ook aan hem?

Stelt 'g hem heel uw hart voor de eenwigheid gegeven?

Klukt in dit flechtig uur voor 't zijn leeuwspan?

Gy radet tot uw graf: hecht 'g ook den bekomit rade?

Is 't eenige vraagde, die de dood u bangt Lal?

De Heer 'g te de weg tot een Verzoenda Vader,

En ond, of arm, of krank: - in fluitu heeft niet al! -

Maar daar toch eindigt, in 't aanschouwe,
+ Geloof dat jeet te Jerus sprakt.

Gy, Dickard, blijft uw kerk verzen,
Schoon de Ufual buidelt, de Loochheid zuichelt.

Gy blijft de macht der Satans ween
Behoudt wat 'g hebt offerdelt.

Gy weet we aan 't u woord geloven,
Afschouwt hun woffling u hun fryd;

Gy blijft het voorwerp van hun love.
En toont dat 'g hem alle lijf.

En by omring door des veel graven

Van die ons dierbaar lijf gewent,

Is 't wy eut de ienige Thron ons laven,

En bedden om den Heiligen Geest.

Ja door dien Geest zijn we in de ruste.

Dat 't die verhoorte ontdekke in 't lid,

Tot aan het raden van die kuste,

Waar Jesus plaatse heeft bereid.

27 January 1864.

Ter zilveren Bruijloft van
Willem de Clercq.

te Heemstede gevord 29 July 1843.

Hoe rekken waar het bochtig sparen
Zijn golffens met een dof geklag
Der vogelvy verklaarde baren
Van Haarlens meerkil offren mag,
De zwanen op dees blijden dag
By de overschietende gebouwen
Van 't afgebroken huis der Paauwen
Hun opgeheven halzen rit,
Opdat hun harten, zoek op zangen
Het zieldoortinkelend geluid
Des blijden feestgals mogen vangen
Die lieflyk tot hen overzwieft
Van waar men 't feest der liefde
viert.

En trouwe liefde veler jaren,
Beproefd in tyd, in lot, in smart,
Wat juichtoon perst sy af van 't hart,
Wat feesttoon vischt sy van de snaren!
Begraaf hem in geen hardsteen huis,
Laat in geen stadsgerucht hem proeven,
De rijk velden moeten Hooren,
Hoe blijd hy van de lippen zuisch.
& Bosch rang hem op met luistrende ooren
En steun hem met zijn bladgezuis.
Het windjen hef hem op zijn wickens
Die van den geur der bloemen ricken,
& Het slot van Heemstede.

Daar onze drinkant blaauw van ziet,
En 't miër weerkants hem in 't verschiet.

Waarheen gy klanken onzer snaren,
Gij liedren aan ons hart ontprest?

Verliest u niet naar Oost en west;
Nien opwaart, opwaart moet gy varen!

Tot God, den Hoogen God omhoog,
Gelyk een wierook der altaren!

Tot God, tot God u uitgebreid!
Verhoogt, verheft u hem Ver vere!

Hoog zetelt maar laag ziet de Hoere,
Door wien onze aarde 't roetkled spreidt,

Die by 't gezang van 's Hemels reien,
Geen aardfchen loon gehoor ontzeit,
En in dees nederste vallien,

Den psalm des danks kan onderscheien,
Van 't hol gezalm der ijdelheid!

Gy van wien alle zegeningen,
Lijn op hun schedels afgedaald,

Wier zielvrougd ons regenstraalt,
Wier hartgeestzang ons doet zingen,

Gij die het huis hun hebt gebouwd,
't Werk hunner handen doet bekliven,

Hun tafel krans met frische olijven,
Door wien ^{hun oog} het goede Man schouwt;

Gy, aller zegeningen ader,
Gy, aller zaligheden Bron,

De God huns heils, hun schild en zons,
In Christus hun verzoende Vader,

Die grootter, diebreer vreugden schept
In 't Hart zijn vrede aan U verschuldigd

Dan waar gy de oogst vermenigvuldigd
Den wijnoogst vertiendubbeld hebt;

Gy zijt het wien ons feestlied huldigt
Wat kan ons harse, God en Heer!

Dan psalmen zingen tot ruw eer!
Vergeef zoo van onze aardfche snaren

Vergeef zoo uit dit nietig stof
Geen zuivre loonaalm tot ruw lof,

Den ruimen Hemel op kan varen!
Vergeef zoo by ruw overloed,

Onze arme Dank verstemmen moet.

Uit het Dagboek van
Willem de Clercq.

Glijplust. 1943 -

Jul. 2. „Gehel alles veranderd, wind
soeder, regen en wind, toch na beets,
toch terug en recht verheugd over
het gekoorde. Ja waarlijk heestijke
prediking, diep tot het hart en
geheel mijn ziel ingaande. Daar-
lijf het is dezelfde waarheid die
Kohlbrugge verkondigt, maar in
een geheel andere vorm -

Verach. bij Dr. Beets te Gemenstede -
„ Hij begeleidde ons nog, een eind
doeg's en er was een Palme, een
stijle en gevoel van de lieve Gods
in mijn hart, zooals ik in glee-
tijden gevoelde! -

He een prech over Joh. 1. 8/10
zoo diep en indringend tot mijn

hart, zonder bijzondere aandacht
gep., hoorde ik het bijna nooit. —
Reffend was het mij zoo zwaar
dan allerlei eicheningen hier te zien
en te hooren toestemmen dat het
loosheid was... O de samenstem-
ming met anderen, het hooren
des loosheid Gods, dat is toch
iets heilighs. Gisteren avond in
mijne eigene Meditatie's verzon-
nen, beviel ik in allerlei mij-
meringen over de hoortheid des
lebens en nu is het loeder het
geroep het doord, de enige wens
des herten dat doord alleen
aantevatten en daardoor kelig
te worden. — Caroline was er
dan ook geheel van bevouled!

De gebieden van beets loeren als
die van een broeder, en hadden
niets van dat hooge en geaffe.
Urode dat men mer of min
altijt bij leeraars vindt. —
Des achtendes nog wat in steyde

en mijmering verhooren, werd mij
alles tegen den avond helderder.
Doort loerlijk er was bij beets
ene eenvoudigheid, die ook als
het zegel des loosheid beschouwd
kan worden. —

29. Juli (Herrin bruiloff)
„D. Costa had een prachtig, veel
btekerend vers, te dreeft en de
boldig mischen door Somnien,
die aan zijn toon en beoelie-
gen niet gewoon waren. — Bij
beets doorgantegen was alles
rust en kalnte en opsoarts
wordt zijn lied.

Juli 30.
Die dag was loerlijk en na
bruiloff. Wij trok hen op naar
Herrstedel, waar echt veel volks
was, ook van de personen die
nog van de bruiloff overgeble-
ven waren. De spreek van
beets over de bruiloff van
Lena was allerbeertijgst en

Lieflijkte Gz looren welke treffende
opmerkingen er, welke zaken
uit het leven gegrepen Gz Gijn
uittreksels van gemaakt en
den kunnen het getuigenis
geven van alles wat er in die
preek lag, van de tact die er
in alles was. Door mij en mijn
vrouw was het welk den lieflij-
ke toespraak in hoovele oprech-
ten. —